

[Kurt Hansen.]

gennemførelsen af forslaget vil betyde, at vi vil være meget nær den korporative stat, som flere forslag, vi har behandlet her i tinget, har tenderet imod. Vi har hver eneste gang påpeget dette, både når det drejede sig om de usminkede forslag og de tendenser, som har været indbygget i de forskellige andre forslag, der har været til behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen) (KF):

Ja, jeg blev jo klar over, at det ikke er alle, der umiddelbart vil gennemføre denne ordning. Og det skal man selvfølgelig heller ikke, hvis man foretrækker tilstande i samfundet, hvor alle modarbejder alle. Hvis man bedst kan lide, at det er sådan, at man får de pludselige løsninger, efter at regering og organisationer har haft et, synes jeg, utilstødeligt ping-pong spil, som vi har set nogle gange, så skal man selvfølgelig ikke have en sådan ordning. Og hvis man foretrækker en fortsættelse af det, man kan læse om i samtlige fagblade, navnlig funktionærblade, hvor man beklager sig over, at man uden noget varsel fik en løsning som den, man fik i marts måned, og ikke havde fået lejlighed til at drøfte det på forhånd, så skal man selvfølgelig både gå imod dette forslag og lade være at stille alternative forslag.

Selvfølgelig undrer det mig ikke, at hr. Knud Jespersen og andre, der politisk er i nærheden af ham, går imod dette forslag, heller ikke de bemærkninger, der er kommet om det; jeg ville have undret mig, hvis det ikke havde været tilfældet. Men dér ønsker man jo også, at det skal være et samfund, hvor man rigtig modarbejder hinanden, hvor man ikke finder de fælles løsninger.

Det undrer mig noget mere, at de to største partier, socialdemokratiet og venstre, synes, at alt er i orden, og det kan jo ikke hjælpe, man henviser til drøftelsen, vi havde sidste gang. Når hr. Auken siger, det er mærkeligt, at de konservative ikke fremsatte dette forslag, da de var i regeringen, så kan jeg sige: ja men det var jo ikke nødvendigt, for da klarede man arbejdsforholdene på normal måde begge de gange, det drejer sig om, under VKR-regeringen. Men det sker jo altså ikke under en socialdemokratisk regering.

Hr. Auken og økonomiministeren kan da

godt sige, at det har ingen interesse, at der skabes en forbindelse mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen, så de kan forbedre tingene ordentligt, men så anerkender den socialdemokratiske regering og det socialdemokratiske parti, at det altså er folketinget, der skal gribe ind, for det gør man jo selv; dér er man parat til det. Hvis det er det, man vil, skal man bare være lige så ærlige, som vi andre er, når vi fremsætter et forslag og så må risikere de ting, som hr. Knud Jespersen og andre kan sige om det. Så skal man bare være ærlig og sige: ja men vi synes selvfølgelig også, det er berettiget, at arbejdsmarkedets parter kan snakke sammen, men når det kommer til stykket, kommer arbejdsministeren med et forslag i folketinget om en helhedsløsning, og så kan de ellers hoppe og springe, lige så meget de vil, for så klarer vi det her. Hvis det er det, socialdemokratiet vil, og den måde, hvorpå man respekterer organisationerne, så vær endelig fuldt ud tilfreds med det, der skete sidste gang, og tal ikke om et forslag af denne karakter.

Til hr. Jens Peter Jensen skal jeg blot sige: ja, da prøvede man dog på at gøre noget med en helhedsløsning; så vidt jeg husker, syntes ikke begge arbejdsmarkedets parter, at man havde været tilbøjelig til at drøfte den i forvejen, så da var alt altså heller ikke i orden. Men hvad var det så med den helhedsløsning? Ja, det var jo, som Oluf Steen netop sagde, noget, der skulle rumles med, for da der var en risiko for, at den kunne blive vedtaget, udskrev man valg, og så genfremsatte man ikke forslaget. Det kan man altså også stille op i modsætning til dette.

Jeg takker for den tilslutning, der blev givet fra kristeligt folkeparti, for en forståelse, som jeg forstod den, fra det radikale venstre og fra fremskridtspartiet, hvor man ønskede at arbejde videre med denne sag. Vi repræsenterer altså ikke tilsammen et flertal, og så må vi vel se nu, hvor vi kunne begynde i tide, at få en bedre form for overenskomstløsning, end dengang den nuværende og den tidligere regering inviterede os til det, se på, at man hellere bare vil afvise kontakten, undlade at stille alternative forslag, sige, at alt er i orden, efter en løsning her i folketinget, om hvilken de, der deltager i organisationernes arbejde, siger, at det var